

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 5 juni 2018 met nummer RvVb/A/1718/0956
in de zaak met rolnummer 1718/RvVb/0122/A

Verzoekende partij	mevrouw Ann TOP , wonende te 8920 Langemark-Poelkapelle, Donkerweg 2A
Verwerende partij	het college van burgemeester en schepenen van de gemeente LANGEMARK-POELKAPELLE vertegenwoordigd door advocaten Tom MALFAIT, Sofie DE MAESSCHALCK en Lukas DEDECKER met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Kasteellaan 141

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 26 oktober 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 11 september 2017.

De verwerende partij heeft akte genomen van de melding van de nv PERSYN voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van klasse 3, met name de bronbemaling bij het project Dorpskernvernieuwing Langemark op de percelen gelegen te 8920 Langemark, Melkweg, Statiestraat, Markt, Donkerweg, Korte Ieperstraat, Zonnebekestraat, Klerkenstraat, Vijverstraat en Kasteelstraat met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 9999 (openbaar domein) en sectie H, nummers 0509L, 0510B, 0588G, 0612B en 9999 (openbaar domein).

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 22 mei 2018.

Mevrouw Ann TOP voert het woord voor de verzoekende partij.

Advocaat Sofie DE MAESSCHALCK voert het woord voor de verwerende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

De verzoekende partij legt ter zitting een bijkomend stuk neer, met name de beslissing van het College van Burgemeester en schepenen van 16 april 2018 waarbij aan de nv PERSYN een omgevingsvergunning wordt verleend voor de verandering van een ingedeelde inrichting of activiteit van klasse 2 die beperkt wordt geacht.

De verwerende partij heeft geen bezwaar tegen de neerlegging van voormeld stuk.

IV. FEITEN

1.

Het gemeentebestuur van de gemeente Langemark-Poelkapelle verkrijgt op 2 juni 2016 van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen een stedenbouwkundige vergunning voor het vernieuwen van weginfrastructuur en aanhorigheden (voetpaden, langsgrachten, parkeerplaatsen, groenzones) en aanleggen van een gescheiden rioleringsstelsel in het centrum van Langemark op de percelen gelegen te 8920 Langemark-Poelkapelle, Markt zn.

2.

De nv PERSYN vraagt op 6 september 2017 aan de verwerende partij de aktenaam van een melding voor een nieuwe ingedeelde inrichting of activiteit van klasse 3 voor het project 'Dorpskernvernieuwing' op de percelen gelegen te 8920 Langemark, Melkweg, Statiestraat, Markt, Donkerweg, Korte Ieperstraat, Zonnebekerstraat, Klerkenstraat, Vijverstraat en Kasteelstraat.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Ieper-Poperinge', vastgesteld met koninklijk besluit van 14 augustus 1979 in agrarisch gebied en woongebied.

De verwerende partij neemt op 11 september 2017 akte van de melding van de aanvrager. De verwerende partij beslist:

"...

Advies

Naar aanleiding van het project 'Dorpskernvernieuwing Langemark' werd een melding klasse 3 ingediend voor een bronbemaling (indien noodzakelijk) bij de aanleg van een gescheiden rioleringsstelsel in het tracé van de werken.

De diepte van de aan te leggen gescheiden riolering varieert van 3 tot max. 6 m. Er wordt enkel bemaling uitgevoerd indien de grondwaterstand te hoog is om de werken aan de riolering te kunnen uitvoeren. Van zodra de werken aan de onderbouw uitgevoerd zijn, wordt de bemaling op de werkzone stopgezet. De watervoerende laag is het kwartaire dek. Aangezien er enkel volgens noodzaak zal bemaald worden, is het op te pompen debiet per dag niet gekend. Het opgepompte water zal geloosd worden in de riolering.

Op 1 februari 2016 werd door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het vernieuwen van weginfrastructuur en aanhorigheden (voetpaden, langsgrachten, parkeerplaatsen, groenzones) en aanleggen van een gescheiden rioleringsstelsel in het centrum van Langemark. Er kan gesteld worden dat de exploitatie van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde melding uitmaakt, verenigbaar is met de ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften.

Volgens Vlarem II dient het (niet-verontreinigde) grondwater onttrokken bij bronbemalingen, in zoverre dit met toepassing van de best beschikbare technieken mogelijk is, zoveel mogelijk terug in de grond te worden gebracht buiten de

onttrekkingszone (art. 5.53.6.1.1.§2). Hiervoor dient gebruik gemaakt te worden van infiltratieputten, infiltratiebekkens of infiltratiegrachten. Indien dit technisch niet mogelijk is, mag het water geloosd worden in het openbare of private hydrografische net. Hierbij dient opgemerkt te worden dat volumes hoger dan 10 m³ per uur niet mogen geloosd worden in openbare rioleringen aangesloten op een rioolwaterzuiveringsinstallatie behoudens de uitdrukkelijke schriftelijke toelating van de exploitant van deze installatie.

In de werkzone bevinden zich tal van gebouwen. Bij gebrek aan een onderbouwende zettingsnota kan geen uitspraak gedaan worden over mogelijke lokale impacten van de gemelde bemaling naar zettingen. Daarom wordt gewezen op de algemene bepalingen opgenomen in Vlareem die voor elke grondwaterwinning van kracht zijn:

Overeenkomstig artikel 5.53.1.3 van Vlareem II dient de exploitant alle voorzorgen ten nemen teneinde schade aan onroerende goederen binnen de invloedstraal van de waterwinning te vermijden.

BESLUIT :

Het college neemt akte van de melding van de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van klasse 3 ingediend door N.V. PERSYN, Blokellestraat 113A, 8550 Zwevegem voor bronbemaling bij project Dorpskernvernieuwing Langemark, gelegen Melkweg, Statiestraat, Markt, Donkerweg, Korte Ieperstraat, Zonnebekerstraat, Klerkenstraat, Vijverstraat en Kasteelstraat, 8920 Langemark (Langemark-Poelkapelle), kadastraal bekend LANGEMARK-POELKAPELLE 1 AFD/LAN, sectie A nr 9999 (openbaar domein), sectie H nrs 0509L, 0510B, 0588G, 0612B, 9999 (openbaar domein)

Met volgende rubrieken:

Rubriek	Omschrijving	Einddatum	Kl.	Advies	X	Vlarebo
53.2.2°a)	Winning van grondwater. Bronbemaling voor bouwkundige werken of openbare nutsvoorzieningen m.i.v. terugpompingen, in ander gebied dan vermeld in punt 1°, met een netto opgepompt debiet v. max. 30.000 m ³ per jaar (Totale eenheden: 30000 m ³ per jaar)		3			

Rubriek	Product	Hoeveelheid
53.2.2°a)	Bronbemaling op max. 6 m, uit Kwartair	30000 m ³ /jaar

...

Bijzondere voorwaarden

1. De start en het einde van de bronbemalingswerken dienen gemeld te worden aan de gemeentelijke milieudienst.
2. De werkelijke opgepompte debieten van alle pompen moeten, conform Vlareem, via een wettelijke geijkte en verzegelde debietmeter gemeten worden. Deze gegevens worden bijgehouden en gemeld aan de gemeentelijke milieudienst.

Er wordt een debietmeter voorzien tussen de verzamelleiding voor de lozing en het lozingspunt zodat kan nagegaan worden of het opgegeven opgepompte debiet grondwater overeenstemt met de gemelde gegevens.

3. Als er bronbemaling dient te gebeuren in de omgeving van het Vijverpark, dient het opgepompte water in de vijver geloosd te worden.

...

Dat is de bestreden beslissing.

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 22 juli 2016 bij de Raad de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 2 juni 2016. Dit dossier is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1516/RvVb/0745/A.

Op 5 augustus 2016 verleent de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Departement Ruimte-Vlaanderen, afdeling West-Vlaanderen aan de gemeente Langemark-Poelkapelle een stedenbouwkundige vergunning voor het uitbreiden van het bestaande gemeentehuis. Met een aangetekende brief van 21 september 2016 vordert de verzoekende partij de vernietiging van die beslissing bij de Raad. Dit dossier is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1617/RvVb/0040/A.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

In het enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 136, §1, 138 en 140 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: OVD), van artikel 107 en 111 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: OVB) en van het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij zet uiteen dat het meldingsdossier dat zij ter inzage kreeg geen meldingsformulier bevatte en evenmin documenten waaruit af te leiden is dat de meldingsakte werd bezorgd aan de nv Aquafin en de VMM zoals bepaald in artikel 140 OVD. Het meldingsformulier dat na uitdrukkelijke vraag werd bezorgd, heeft enkel betrekking op de Melkweg en de percelen 0509L, 510B, 0588G, 0612B in landbouwgebied. Het bijgevoegde addendum en de bemalingsnota hebben ook enkel betrekking op de werfzone/riolering rond de Melkweg. Het college van burgemeester en schepenen kon volgens de verzoekende partij op basis van het meldingsdossier enkel akte nemen van de bemaling/drainering in de Melkweg en ter hoogte van de percelen die in het formulier vermeld staan.

Verder merkt de verzoekende partij op dat de perceelnummers die in de meldingsakte staan niet worden vermeld op het plan dat als addendum A1 bij het meldingsdossier werd gevoegd. Zowel addendum A1 als addendum C8b en R53 bevatten niet de informatie die verplicht zou zijn. Zo ontbreekt de motivatie over het type grondwaterbemaling, het aantal putten per bemalingseenheid, datum van aanleg, het lozingspunt, informatie over de debietmeter en het maximale uur-, dag- en jaardebiet en de onderbouwing van het aangevraagde jaardebiet van 30.000 m³ per jaar. De verplichte bijlage E over de relevante potentiële effecten van de melding op de omgeving werd niet toegevoegd.

Uit het voorgaande volgt volgens de verzoekende partij dat de verwerende partij niet kon oordelen over de bronbemaling aan de Statiestraat, Markt, Donkerweg, Korte Ieperstraat, Zonnebekstraat, Klerkenstraat, Vijverstraat en Kasteelstraat. Door het gebrek aan informatie conform artikel 136,

§1 OVD kon zij evenmin oordelen over de bemaling aan de Melkweg. De verwerende partij diende de nodige informatie zelf op te vragen. In het meldingsdossier wordt voor het maximale jaardebiet enkel verwezen naar de bemalingsnota/geotechnisch rapport. De verzoekende partij meent dat in die nota niets te lezen valt over het opgepompt jaardebiet voor fase 1 van de dorpskernvernieuwing. Aangezien de nota enkel de Melkweg betreft is er al zeker geen sprake van een berekening voor de overige fasen.

Door niet te wijzen op het gebrek aan informatie en alsnog over te gaan tot de aktename van de melding schendt de verwerende partij volgens de verzoekende partij de artikelen 138 OVD en 107 en 111 OVB.

2.

De verwerende partij antwoordt in hoofddorde dat het niet duidelijk is hoe de verzoekende partij de ingeroepen rechtsnormen geschonden acht. Artikel 107 en 111 OVB hebben betrekking op de bekendmaking van en de adviesverlening bij de omgevingsvergunning. De artikelen 136, 138 en 140 OVD bevatten op hun beurt wijzigingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Geen enkel van die bepalingen heeft betrekking op de aktename van een melding van een inrichting van klasse 3. De verwerende partij besluit dat het voor haar onmogelijk is om haar rechten van verdediging ten volle te benutten aangezien zij in het ongewisse blijft over de eigenlijke inhoud van de middelonderdelen en verplicht is om zelf op zoek te gaan naar de werkelijke bedoelingen van de verzoekende partij. De vordering is volgens haar onontvankelijk.

In ondergeschikte orde stelt de verwerende partij dat pagina 2 van het meldingsdossier vermeldt dat de geplande bronbemaling deel uitmaakt van het project 'Dorpskernvernieuwing Langemark'. De grondbemaling vormt een onderdeel van dat overkoepelende project en voltrekt zich volgens de verwerende partij dan ook op de hele projectsite. De grondbemaling zelf zal evenwel enkel plaatsvinden aan de Melkweg. De aktename van de verwerende partij reikt bijgevolg niet verder dan wat werd gemeld in het meldingsdossier, integendeel.

Het opnemen van de perceelnummers is geen vereiste volgens de richtlijnen van addendum A1. Bovendien werd een duidelijk plan als addendum A1 opgenomen waarin de omvang en draagwijdte van het project is gevisualiseerd. Ook voor addendum C8B werd een duidelijk plan bij de aanvraag gevoegd. Wat het addendum C8B aangaat blijft de verzoekende partij volgens de verwerende partij vaag in haar uiteenzetting zodat de kritiek alleen al daarom ongegrond is. Verder wijst de verwerende partij er op dat in het addendum R53 van het meldingsdossier de exploitatie uitvoerig wordt toegelicht en de bijlagen bij dat addendum bijkomende informatie verschaffen over de technische specificaties en de te verwachten effecten van de bemaling.

Tot slot verduidelijkt de verwerende partij dat de bemaling wordt uitgevoerd in functie van de noodzaak zodat op voorhand geen exacte debieten kunnen worden opgegeven. De melding werkt daarom met een maximaal debiet van 30.000 m³ per jaar dat gerespecteerd zal worden. De kritiek dat er geen debieten voor de volgende fasen worden vermeld kan niet overtuigen. De melding die het voorwerp is van de bestreden beslissing is enkel van toepassing op de fase van de Melkweg. De verwerende partij besluit dat elk aspect dat de verzoekende partij aanhaalt in addendum R53 van het meldingsdossier een uitvoerige en afdoende motivatie verkrijgt.

3.

De verzoekende partij erkent in haar wederantwoordnota dat zij bij de opsomming van de geschonden geachte bepalingen de woorden 'omgevingsdecreet' en 'omgevingsbesluit' met elkaar heeft verwisseld, wat te verklaren valt door de recente inwerkingtreding van de volledig nieuwe en complexe wetgeving. Zij meent dat de verwerende partij enig begrip had kunnen tonen voor die

vergissing en in hoofddeel haar eigenlijk verweer had kunnen voeren. Te meer nu de verwerende partij in de antwoordnota zelf artikel 140 OVB vermeldt. De verzoekende partij vraagt bijgevolg aan de Raad om de twijfel die is ontstaan door haar eigen onoplettendheid te beslechten in het voordeel van de verzoekende partij en de vordering niet als onontvankelijk af te wijzen.

Verder merkt de verzoekende partij op dat haar eerste onderdeel bestaat uit de kritiek dat het meldingsdossier niet de wettelijk verplichte documenten over de bekendmaking van de bestreden beslissing aan Aquafin en de VMM bevat.

De verzoekende partij vindt de argumentatie dat de bestreden beslissing niet verder zou reiken dan de aanvraag hoogst merkwaardig. Immers indien de aktenaam enkel betrekking zou hebben op de Melkweg ziet de verzoekende partij niet in waarom de verwerende partij zich niet beroept op de *actio popularis* om de vordering als onontvankelijk te laten afwijzen. Het enkele feit dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering niet betwist op basis van de ligging van de woning van de verzoekende partij wijst er volgens de verzoekende partij op dat de aktenaam wel degelijk bedoeld is voor de verschillende fasen van het project 'Dorpskernvernieuwing'. Daarbij aansluitend benadrukt de verzoekende partij dat de bijzondere voorwaarde in de bestreden beslissing duidelijk maakt dat de aktenaam minstens ook betrekking heeft op fase 2 (Statiestraat en Vijverstraat) en fase 7 (Kasteelstraat en Vijverstraat).

Bijkomend voegt zij nog toe dat de geotechnische nota enkel spreekt over zettingsrisico's in het kader van fase 1 en niets over de bouw van een meergezinswoning in de Statiestraat dan wel de uitbreiding van het gemeentehuis in de Kasteelstraat. Verder legt de verzoekende partij uit dat zij inderdaad de plannen in het meldingsdossier bekritiseert en herhaalt, zoals in haar verzoekschrift uiteengezet, dat bepaalde verplichte informatie ontbreekt. Addendum A1 is geen plan, maar enkel een foto met onduidelijke schaal. De verzoekende partij herhaalt nog dat bijlage C8b en bijlage R53 ook bepaalde verplichte informatie ontbreken. Wat bijlage R53 betreft, verduidelijkt zij dat de motivering over het type bemaling, het aantal putten en het aangevraagde jaardebiet van 30.000 m³/jaar. Om die hiaten op te vangen voegt de verwerende partij twee voorwaarden toe aan de bestreden beslissing waarin sprake is van "alle pompen". Dat laatste bevestigt volgens de verzoekende partij dat de aktenaam niet enkel van toepassing is op fase 1 van de dorpskernvernieuwing. Voor het overige voegt zij niets wezenlijks meer toe.

Beoordeling door de Raad

1.

In de aanhef van het enig middel duidt de verzoekende partij onder meer artikel 136, §1, 138 en 140 OVD en artikel 107 en 111 OVB aan als de geschonden geachte bepalingen. De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid daarvan nu die bepalingen inhoudelijk niet zouden overeenstemmen met de wettigheidskritieken van de verzoekende partij.

De Raad stelt vast dat de omschrijving van de geschonden geachte bepalingen in het verzoekschrift louter een redactionele misslag betreft. Zoals de verzoekende partij dat uitdrukkelijk in haar wederantwoordnota erkent, heeft zij de vermelding van het OVD en het OVB onderling met elkaar verwisseld. Het enkele feit dat de verzoekende partij enkele bepalingen onjuist aanduidt volstaat niet om tot de onontvankelijkheid van het middel te besluiten. Opdat een middel ontvankelijk is volstaat het dat het een voldoende omschrijving bevat van de geschonden geachte regelgeving of beginselen van behoorlijk bestuur en verduidelijkt op welke wijze de aangevoerde regelgeving of beginselen worden geschonden.

Die vaststelling geldt des te meer nu het voor de verwerende partij op het eerste gezicht reeds duidelijk had moeten zijn dat er sprake is van een materiële vergissing. In het verzoekschrift

vermeldt de verzoekende partij wel enkele onjuiste bepalingen, maar uit de citaten van diezelfde bepalingen die daaronder zijn weergegeven, volgt duidelijk dat er sprake is van een vergissing nu de tekst van de bepalingen niet overeenstemt met de nummering ervan. De Raad begrijpt de aangevoerde schendingen dan ook als een aangevoerde schending van artikel 107 en 111 OVD en artikel 136, §1, 138 en 140 OVB. Echter moet de Raad vaststellen dat de verzoekende partij op geen enkele wijze uiteenzet waarom of hoe de verwerende partij door het nemen van de bestreden beslissing de artikelen 107 en 111 OVD schendt, zodat het middel op dat punt niet ontvankelijk is.

De argumentatie van de verwerende partij dat zij haar rechten van verdediging niet ten volle heeft kunnen benutten komt bovendien als weinig ernstig over nu zij in haar antwoordnota zelf artikel 140 OVB wel juist kwalificeert. In het enig middel bekritiseert de verzoekende partij voldoende duidelijk dat het voorwerp van de bestreden beslissing verder reikt dan de ingediende melding en het meldingsdossier op diverse punten essentiële informatie zou ontbreken. De verwerende partij heeft het middel ook in die zin begrepen.

De exceptie is in de aangegeven mate gegrond.

2.

Wel merkt de Raad op dat de verzoekende partij in de wederantwoordnota haar argumentatie op verschillende punten uitbreidt ten opzichte van het oorspronkelijk ingediende verzoekschrift. De Raad kan geen rekening houden met latere bijstellingen, aanpassingen of uitbreidingen van het middel zoals opgenomen in de wederantwoordnota, wanneer deze uitbreiding en interpretatie van het middel reeds ingeroepen had kunnen worden bij het indienen van het verzoekschrift. Waar dat het geval is wordt hieronder per middelonderdeel aangegeven.

3.

In het eerste onderdeel voert de verzoekende partij in essentie aan dat het meldingsdossier niet de verplichte documenten bevat die aantonen dat de bestreden meldingsakte betekend werd aan de nv Aquafin en de VMM.

Artikel 140 OVB, zoals van toepassing, bepaalt:

“Het bevoegde bestuur stelt de meldingsakte met een beveiligde zending ter beschikking van de persoon die de melding heeft verricht.

Het bevoegde bestuur stelt de meldingsakte met een digitale zending ter beschikking van:

1° de betrokken gemeente, als ze niet het bevoegde bestuur is;

2° de nv Aquafin als de melding betrekking heeft op de indelingsrubrieken 3, 53.1 tot en met 53.5, 53.9 en 53.11;

3° de VLM als de melding betrekking heeft op de exploitatie van een inrichting of activiteit die ingedeeld is in een of meer van de indelingsrubrieken 9.3 tot en met 9.8 of 28.2.

Het bevoegde bestuur bezorgt de meldingsakte aan de afdeling van de VMM bevoegd voor grondwater als de melding betrekking heeft op de indelingsrubrieken 52 tot en met 56.”

Nog los van de vraag of de verzoekende partij, die niet tot een van de instanties opgesomd in artikel 140 OVB behoort, enig persoonlijk belang kan doen gelden bij de eventuele schending van die bepaling, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij louter aanvoert dat het meldingsdossier geen documenten bevat waaruit af te leiden is dat de aanvraag werd bezorgd aan de nv Aquafin en de VMM. Zij laat daarbij evenwel na uiteen te zetten hoe die eventuele onregelmatigheid dan wel de wettigheid van de bestreden beslissing zou aantasten, zodat het middelonderdeel alleen daarom al wordt verworpen.

Ten overvloede merkt de Raad op dat volgens artikel 138, eerste lid, 1° OVB de meldingsakte wordt bekendgemaakt door de aanplakking van een affiche op de plaats waar het voorwerp van de melding uitgevoerd zal worden conform artikel 139 OVB. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de aanplakking van de bestreden beslissing plaats vond op 12 september 2017 en de verzoekende partij daar kennis van heeft genomen.

Het eerste middelonderdeel wordt verworpen.

4.

In een tweede onderdeel voert de verzoekende partij aan dat het voorwerp van de bestreden beslissing verder reikt dan waarvoor initieel melding werd gedaan.

In het meldingsformulier omschrijft de indiener van de melding het project als "Dorpskernvernieuwing Langemark en duidt de ligging van de ingedeelde inrichting of activiteit waarop de melding betrekking heeft aan als "Melkweg, Landbouwpercelen te 8920 Langemark-Poelkapelle, nummers 510b, 509l, 612b en 588g".

Met de bestreden beslissing neemt de verwerende partij akte van de melding van *"de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van klasse 3 ingediend door N.V. PERSYN, Blokellestraat 113A, 8550 Zwevegem voor bronbemaling bij project Dorpskernvernieuwing Langemark, gelegen Melkweg, Statiestraat, Markt, Donkerweg, Korte Ieperstraat, Zonnebekestraat, Klerkenstraat, Vijverstraat en Kasteelstraat, 8920 Langemark (Langemark-Poelkapelle), kadastraal bekend LANGEMARK-POELKAPELLE 1 AFD/LAN, sectie A nr 9999 (openbaar domein), sectie H nrs 0509L, 0510B, 0588G, 0612B, 9999 (openbaar domein)"*.

Samen met de verwerende partij stelt de Raad vast dat het voorwerp van de aanvraag niet wordt uitgebreid. De verwerende partij verduidelijkt in de bestreden beslissing enkel dat er melding wordt gedaan voor de bronbemaling bij het project 'Dorpskernvernieuwing Langemark' gelegen te Melkweg, Statiestraat, Markt, Donkerweg, Korte Ieperstraat, Zonnebekestraat, Klerkenstraat, Vijverstraat en Kasteelstraat, 8920 Langemark (Langemark-Poelkapelle). Zoals de verwerende partij uitlegt, dient de vermelding van die straten begrepen te worden in het gehele project waaraan de melding deels uitvoering geeft.

Uit de bestreden beslissing blijkt voldoende duidelijk dat het voorwerp van de melding zich enkel uitstrekt tot de percelen sectie A nr 9999 (openbaar domein), sectie H nrs 0509L, 0510B, 0588G, 0612B, 9999 (openbaar domein), die in het meldingsdossier uitdrukkelijk beschreven staan. De verzoekende partij geeft met haar middel een lezing aan de bestreden beslissing die daar niet in vervat zit en toont bijgevolg niet aan dat de verwerende partij met de bestreden beslissing meer toestaat dan waarvoor melding werd gedaan.

In de wederantwoordnota laat de verzoekende partij nog gelden dat de bijzondere voorwaarden die zijn verbonden aan de bestreden beslissing duidelijk maken dat de aktename minstens ook betrekking heeft op fase 2 (Statiestraat en Vijverstraat) en fase 7 (Kasteelstraat en Vijverstraat). Daarmee ontwikkelt de verzoekende partij een wettigheidskritiek die niet in het verzoekschrift is opgenomen en breidt zij haar middel, zoals ontwikkeld in het verzoekschrift, op een niet ontvankelijke wijze uit. De Raad kan met die uitbreiding geen rekening houden.

5.1

In het derde onderdeel bekritiseert de verzoekende partij tot slot de volledigheid en de juistheid van het meldingsdossier. Zij meent dat de verwerende partij niet zorgvuldig over de melding heeft kunnen beslissenaangezien er in het meldingsdossier informatie ontbrak.

Artikel 136, §1 OVB bepaalt:

“ ...

§ 1. Conform artikel 109 van het decreet van 25 april 2014 wordt de melding met een beveiligde zending ingediend bij de bevoegde overheid vermeld in artikel 107 van het voormelde decreet.

De persoon die de melding verricht, gebruikt hiertoe :

1° het formulier, opgenomen in bijlage 7, die bij dit besluit is gevoegd;

2° de in het formulier aangewezen addenda uit de addenda-bibliotheek die is opgenomen in bijlage 2, die bij dit besluit is gevoegd.

De melding omvat de gegevens die als verplicht in te vullen of bij te voegen voorgeschreven zijn in het formulier en de desbetreffende addenda.

De Vlaamse minister, bevoegd voor de ruimtelijke ordening, en de Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieu, zijn gemachtigd gezamenlijk het formulier en de addenda-bibliotheek, vermeld in het tweede lid, en de dossiersamenstelling te wijzigen, waarbij minstens de volgende gegevens worden gevraagd :

1° het voorwerp van de melding;

2° de identificatiegegevens van de plaats waar het voorwerp van de melding uitgevoerd zal worden;

3° plannen;

4° de identificatiegegevens van de persoon die de melding verricht of de exploitant;

5° de identificatiegegevens van de architect als diens medewerking vereist is.

...”

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de bijlagen A1, C8B en R53 bij het meldingsformulier werden gevoegd. De verzoekende partij bekritiseert de inhoudelijke deugdelijkheid van die bijlagen en werpt vooreerst op dat de vier perceelsnummers van het meldingsformulier niet op het situeringsplan zijn aangeduid (bijlage A1). Anders dan wat de verzoekende partij aanvoert, vereist de richtlijn van bijlage A1 niet uitdrukkelijk dat de perceelsnummers worden vermeld. De Raad stelt bovendien vast dat hoewel het situeringsplan summier is, de contouren van de projectzone worden aangeduid op een kaart, met noordpijl en leesbare straatnamen zodat het *in casu* alvast voor de verwerende partij duidelijk was waar het project waarvoor melding wordt gedaan, zich situeert. Dat blijkt ook met zoveel woorden uit de bestreden beslissing waar de verwerende partij de correcte kadastrale omschrijving van het project weergeeft, zoals reeds uiteengezet in het tweede middenonderdeel.

De verzoekende partij voert verder aan dat de overige verplichte informatie volgens de richtlijnen van addendum A1 van bijlage 2 OVB niet werden opgenomen en ook bijlage C8b de verplichte informatie niet zou bevatten. De verzoekende partij verduidelijkt evenwel niet welke die ontbrekende informatie dan wel zou zijn. Zoals de verwerende partij terecht opmerkt, blijft de verzoekende partij vaag en beperkt zij zich tot een loutere stelling en een verwijzing naar de bijlagen die zij bij haar verzoekschrift voegt. Het behoort echter tot de stelplicht van de verzoekende partij om haar middel op dit punt voldoende precies te ontwikkelen en het komt niet aan de Raad toe om zelf na te gaan welke informatie al dan niet in het meldingsdossier zou ontbreken en zodoende het middel op dat punt zelf te ontwikkelen.

Wat de bijlage R53 betreft zet de verzoekende partij uiteen dat het type van bemaling niet wordt vermeld (traditionele vacuümbemaling of horizontale drainage), en verschillende andere informatie

ontbreekt, zoals bemalingseenheid, debietmeter, lozingspunt, het maximale uur en dagdebiet en de onderbouwing van 30.000 m³/jaar. Samen met de verwerende partij moet worden vastgesteld dat de bijlage R53 op verschillende punten doorverwijst naar de bemalingsnota die ook als bijlage bij het meldingsdossier werd gevoegd. Zoals de verwerende partij terecht opmerkt, wordt in die nota uitdrukkelijk vermeld dat er werd geopteerd voor een traditionele vacuümbemaling in de quartaire zandhoudende grondlagen. De verzoekende partij kan bijgevolg niet ernstig voorhouden daarover onwetend te zijn.

In de wederantwoordnota haalt de verzoekende partij nog aan dat de geotechnische nota enkel spreekt over zettingsrisico's in het kader van fase 1 van de dorpskernvernieuwing en niets over de bouw van een meergezinswoning in de Statiestraat dan wel de uitbreiding van het gemeentehuis in de Kasteelstraat. Onverminderd de vraag of die kritiek wel betrekking heeft op het project waarvan de bestreden beslissing akte neemt, betreft die kritiek ook hier een niet-ontvankelijke uitbreiding van het middel, zoals ontwikkeld in het verzoekschrift, waarmee de Raad geen rekening kan houden.

5.2

Waar de verzoekende partij nog andere onvolledigheden in bijlage R53 en het ontbreken van bijlage E in het meldingsdossier bekritiseert, kan zij evenmin worden gevolgd. Gebeurlijke onjuistheden, vergissingen of leemten in de melding kunnen enkel tot de onwettigheid van de bestreden beslissing kunnen leiden, als blijkt dat zij de overheid misleid hebben en beslissend voor de aktenaam geweest zijn.

In de bestreden beslissing vermeldt de verwerende partij de toepasselijke rubrieken van de indelingslijst en het maximale jaardebiet van 30.000 m³. Daarbij verduidelijkt de verwerende partij dat er enkel grondwaterbemaling plaatsvindt indien de grondwaterstand te hoog is om de werken aan de riolering uit te voeren. Vervolgens overweegt de verwerende partij dat, aangezien er enkel volgens noodzaak bemaald zal worden, het op te pompen dagdebiet niet gekend is en het opgepompte water in de riolering geloosd zal worden. De verwerende partij erkent vervolgens dat een onderbouwde zettingsnota niet aanwezig is, maar wijst op de algemene bepalingen van artikel 5.53.1.3 Vlare II die van toepassing zijn op elke grondwaterwinning. Tot slot verbindt de verwerende partij aan de bestreden beslissing nog de voorwaarde dat de werkelijk opgepompte debieten gemeten moeten worden aan de hand van een wettelijk geijkte en verzegelde debietmeter tussen de verzamelleiding voor de lozing en het lozingspunt.

Aldus heeft de verwerende partij zich een duidelijk beeld kunnen vormen van het project waarvoor melding werd gedaan. De verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij, mede gelet op het eenvoudige karakter van de geplande werken, misleid zou zijn dan wel niet met de vereiste kennis van zaken en de nodige zorgvuldigheid over de melding hebben kunnen oordelen.

Het middel wordt verworpen.

VII. RECHTSPLEGINGSVERGOEDING

Standpunt van de partijen

In haar verzoekschrift vordert de verzoekende partij dat de verwerende partij verwezen wordt in de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

De verwerende partij formuleert eenzelfde vordering.

Beoordeling door de Raad

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt. Het vierde lid van datzelfde artikel bepaalt dat wat de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, de kosten ook het rolrecht en de rechtsplegingsvergoeding, vermeld in artikel 21 omvatten.

Bijgevolg wordt de verzoekende partij verwezen in de kosten en dient aan de verwerende partij een rechtsplegingsvergoeding toegekend te worden die ten laste van de verzoekende partij komt en bepaald wordt op het basisbedrag van 700 euro.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 5 juni 2018 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH